

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. VII. De Declaratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

VI.
Pecunia turpiter accepta iustior penes eum est, qui deceptus est, quam qui decepit. *l. 9. de doli except.*

VII.
Decepti venia digni sunt. *l. miles. ii. §. mulier 2. ad L. jul. de adult.*

CAP. V. De Decimis.

Axioma I.

Nemo immunis est à decimarum solutione, nisi se probet immunitatem *cap. 24. X. de decimis.* acquiruntur verò immunitas à decimis præstandis Gebend Freyhelt privilegio *c. 3. p. 10. 25. X. de transactio. c. 2. 8. X. de transactio.* consuetudine vel præscriptione *cap. 1. de præscript. in glo.* nam jus decimandi à Laicis potest præscribi. *Wehner conf. Franc. 77.* per statutum autem nec tolli nec minui posse decimas asserit Bald. in *L. fin. C. sine cens. vel reliq. fmd. comp. non posse.*

II.

Decimæ Ecclesiis debite solvuntur de proventibus molendinorum, pisciarum, de fœno & lanâ, de apibus etiam & de omni fructu. *c. 5. X. de decim.* & potest decimator prohibere asportationem fructuum inque eis ponere custodes, donec solvantur integre decimæ juxta morem. *Viv. 1. decis. 4.*

III.

Decimarum onus annexum est prædiis Abbas in *c. 16. X. b. t.* & solvi debent in ipso fundo, in quo fructus colliguntur. *Bartol. in L. i. C. de fruct. & lit. exp.*

CAP. VI. De Decisione. *Vid. Infr.*

Res judicata.

Axioma I.

Allegare regulas, ubi est decisio in terminis, est refugium miserorum & pauperum Doctorum. *Felin. in cap. 1. in 4. col. de præscript.* quem etiam laudat Jacob. Gothofr. *ad l. i. C. de Reg. Jur. pag. 13.* & idè in actu practico laborandum, ut inveniamus decisionem in terminis, cum talem invenire sit Doctoris doctissimi, *Felin. in cap. cum ordinem. col. 4. de rescript.* Ludov. Gomes *ad §. e. que insit. de act. num. 14.* Knichen de Saxon. non prov. *jur. c. 5. nu. 99. & 100. omnino Borgnin. Cavalcanus 1. decis. 30. num. 38. lect. 2. & in decis. post primam part. decis. seu repert. prim. Morio, in resp. n. 6. sub lit. V.* quia magnum in praxi habere decisionem Doctoris alicujus excellentis in terminis. *Menoch. conf. 73. num. 17. Surd. conf. 379. n. 29. Magon. decis. Florent. 66. num. 31. Af. Rich. decis. 169. num. 8. Welenb. Consil. 240. de success. feudal. num. 18. Schulz. in præfat. Observat. pr. etiam sine lege loquentis, Gom. d. §. e. que. num. 14.* Sunt enim decisiones in terminis securiores, ibique cessant omnia argumenta. *Alb. Brun. in r. de statut. art. 6. q. 2. in fin. col.*

3. Neque tamen textum vincunt aut rationes. *z. infr. cap. 43. §. 2. f. pag. 363.*

II.

Decisio ista in dubio est eligenda, quæ minus habet iniquitatis. *l. 200. de R. l. ubi Phil. Matth. num. 1.*

III.

Ad decisiones causarum sufficit allegare rationem naturalem *cap. secundo requiris 41. de appell. l. scire 13. §. sufficit 6. ff. de Excus. tut. l. si me & Titium 32. ff. si cert. per. l. ubi autem non 75 §. illud 4. ibi: ipsa natura manifestum est. de Verbor. Obligar. Regn. Sixtin. inter Consil. Marpurg. consil. 18. volum. 2. num. 111.*

IV.

Decisio semper super re certa formatur. *Riminald. jun. conf. 32. num. 78. lib. 5. Thom. Triv. 1. decis. Venet. in præf. n. 5.*

V.

Quotiescunque casus decidendus occurrit, recurrendum (1.) ad consuetudinem loci specialem, (2.) ad consuetudinem istius provincie generalem, (3.) ad Constitutionem Principis istius provincie, (4.) Hisce deficientibus ad Jus Civile vel Canonicum, si hoc in illo casu receptum.

Ratio: quia jus generale semper abrogatur per speciale, & consuetudo loci specialis præferunt attendenda, quia pro jure communi habetur ibi, ubi viger. *Gail. Lib. 1. obs. 36. n. 3.*

CAP. VII. De Declaratione.

Axioma I.

Declaratio, quæ fit facto, fortior est illa, quæ fit verbis. *l. reprehendenda 5. C. de instit. & subst. l. pro herede 20. in princ. de acquir. hered. cap. cum super 23. extr. de offic. deleg. c. ex ore 3. extr. de his quæ sunt à majori parte. cap. ut nostrum 56. extr. de appellat. Tiber. Decian. resp. 36. num. 74. vol. 3. Goedd. inter Consil. Marp. Conf. 25. n. 23.*

II.

Declaratio non nisi semel fieri potest. *Jas. in l. quicquid astringenda. de V. O.* ideo judex declarans verba ambigua sententiae vel contractus, id mutare vel variare nequit. *Angel. in l. quod iussit. de re judic. l. Si quis intentione 66. ff. de judic. gloss. in d. l. quicquid. de Verb. Oblig. Gilman. 4. pag. 1. vot. 4. num. 11. & 12.*

III.

Declaratio fieri non oportet cum solennitate requisita in ipso actu principali. *l. heredes palam 21. §. 1. & ibi Bart. de testam.* Sicut enim declaratio testamenti dubii potest fieri coram duobus testibus. *Bart. in l. i. C. de Codicill.* Ita & in sententiae declaratione tantæ solennitates non requiruntur, quæ in ipsa sententia. *Bart. in l. ab exectore n. 8. de appell. per d. l. 21. §. 1. Gilman. d. l. n. 11. & 12.* Hinc nulla est sententia declaratoria ex capite, quod sit contra sententiam priorem, & sic sententia contra sententiam lata, *l. i. C. quando provoc. non est neces. Franc. in c. dilecto quæst. 14. de appellat. Felin. in cap. inter monasterium de re judic. adde l. i. pr. ff. que*

qua sentent. sine appellat. rescindantur. l. 9. C. de sentent. & interlocution. cap. Inter. 9. extr. de sentent. & re judic.

IV.

Declaratio virtualiter continetur in ipso declarato. Decian. conf. 423. in fin. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socin. jun. conf. 95. num. 74. volum. 3. Vult. int. Conf. Marp. conf. 29. vol. 2. n. 12.

V.

DECLARATIO nihil de novo confert, & declarans nihil novi facit, l. heredes palam 21. §. si quid 1. ff. de testam. Schrader. consil. 49. num. 14. sed datum significat. ibid. [ubi Dauth. num. 10. & seqq. Gail. 1. obs. 101. n. ult. l. affe toto. 77. ff. de hered. instit. Bartol. in l. ab executore. num. 7. vers. quandoque interpretatio interponitur. ff. de appellat. Mantica de tacit. & ambig. convent. lib. 1. tit. 16. n. 7.] l. adeo 7. §. 7. ibi. videtur. ff. de acquir. rerum dominio. Clem. exivit. §. harum declarationum, de verbor. sign. gloss. verbo de novo, in cap. per tuas. de donat. [sic ut & is, qui spicas excussit, non novam speciem fecisse, sed quæ fuit, detexisse dicitur, l. 7. §. cum quis, in fin. de acquir. rer. dom.] Oldrad. consil. 224. num. 20. vers. nec verbum declaramus, & consil. 318. in fin. vers. ad articulos, ubi quod qui de novo dat, non declarat, quia effectus declarationis est verbum obscurum clarius explicare. Dec. in l. edita. num. 47. C. de edendo. Paris. conf. 65. num. 5. & 6. vol. 1. Ruin. conf. 225. num. 6. vol. 1. Socinus jun. conf. 95. num. 72. & 76. volum. 3. [Et declaratio debet esse expositiva, non perimens notabiliter, Bl. in Auth. at qui semel. col. 3. num. 4. C. de probat. per cap. cum dilecti 18. extr. de accus. Conf. Arg. lib. 2. Conf. 47. num. 71. & seqq.] Roman. conf. 45. ubi intelligit, dummodo ster in puris terminis declarationis, quia si adderet, vel minueret, diceretur nova dispositio, Socinus sen. consil. 49. num. 5. vol. 1. Calderin. conf. 237. in princ. alias 16. de præbend. ubi quod declaratio non ampliat gratiam, & nihil de novo addit, Petrus de Anchar. Consil. 7. in questione. num. 3. & seq. Aegid. Bellam. conf. 33. num. 40. & 41. Rolandus à Valle conf. 15. num. 27. vol. 3. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de Reg. Jur. conclus. 3. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 30. gloss. 4. num. 1. Brun. à Sole in locis communibus, verb. declaratio 1. Menoch. conf. 753. num. 20. Francis. Gal. in margarita casuum conscientie, verbo declarare, Marian. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 3. num. 12. Cardinal. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 86. per tot. Octav. Glorit. respons. 12. num. 29. Rot. decis. 454. n. 2. apud Fari-

nac. p. 1. recent. Sigismundus Scaec. de commerc. & camb. §. 7. gloss. 3. num. 29. Camill. Borell. in sum. decis. tom. 2. tit. 3. num. 293. Castill. controvers. lib. 3. cap. 10. num. 30. & lib. 5. cap. 89. num. 172.

VI.

DECLARATIO non mutat essentiam, aut naturam dispositionis, Roland. conf. 15. num. 27. vol. 3. Decian. conf. 8. num. 211. lib. 1. & conf. 6. num. 30. lib. 4. Menoch. conf. 331. num. 100. & conf. 360. num. 5. & consil. 443. num. 71. Octav. Glorit. resp. 12. num. 21. Eoque quæ majoris declarationis causa ponuntur, non mutant jus commune, l. quæ dubitationis 81. ff. de Reg. Jur. l. quæ situm 12. §. pen. ff. de fund. instruct. Gomes ad §. omnium. Instit. de actionibus.

CAP. VIII.
De Decreto.

Axioma I.

Decretum judicis facit rem claram. l. Herennius 63. §. Gaja. 1. de Evict. Gabr. in conclus. de sent. Pacian. conf. 112. num. 14. & facit cessare omnem præsumptionem doli & metus. l. 1. de cis. 89.

II.

Decretum habet vim sententiæ latæ à Principe cum causæ cognitione, ut ait Gond. de Villad. in tract. de Leg. quæst. 8. num. 68. & 69. Pacianus consil. 47. num. 12.

III.

Decretum obreptitium est ipso jure nullum. Marp. conf. 48. num. 29. vol. 4. Et omne decretum injustum est nullum, ita, ut non transeat in rem judicatam, arg. l. Seie egressa 26. ff. de int. dat. Paris. conf. 51. num. 49. p. 4. nec executionem mereatur. Paris. conf. 98. num. 1. p. 3. Marant. p. 6. tit. de execut. sentent. num. 4. Asin. §. 31. can. 2. limit. 1. num. 1. quos sequitur Meichnerus in decis. Cameral. 1. decis. 28. num. 42. cum seqq. vid. & Gail. 1. observ. 109. num. 1. idem de decreto subreptitio dicendum, Bartol. in l. 3. §. 3. ff. de Carb. Editio.

Declara, si scilicet adversetur juri communi, Marant. in specul. aur. p. 4. dist. 16. num. 75. Non verò si juri litigatoris, tunc enim non erit ipso jure nullum, sed tenet l. 1. §. item eum. ff. quæ sent. fin. appellat. l. 16. ff. de appell. l. 2. C. quand. provos. non est necess.

IV.

Decreti interpositio præsupponit omnia, quæ faciendæ erant intervenisse, nec quicquam ad actus perfectionem necessarium fuisse prætermisum. Jas. in l. pacta novissima. n. 6. C. de pact. Bald. in l. cum hi. §. si prætor. de transact. Gilm. 4. 1. n. 84. fol. 64.

V.

Decretum quodcumque sit, requirit causæ cognitionem. l. 9. §. 1. de offic. Procons. Odd. p. 1. q. 34. art. 5. num. 484.

CAP. IX.

De Defectu vid. infr. Omissio. Imperfectum.

Axioma